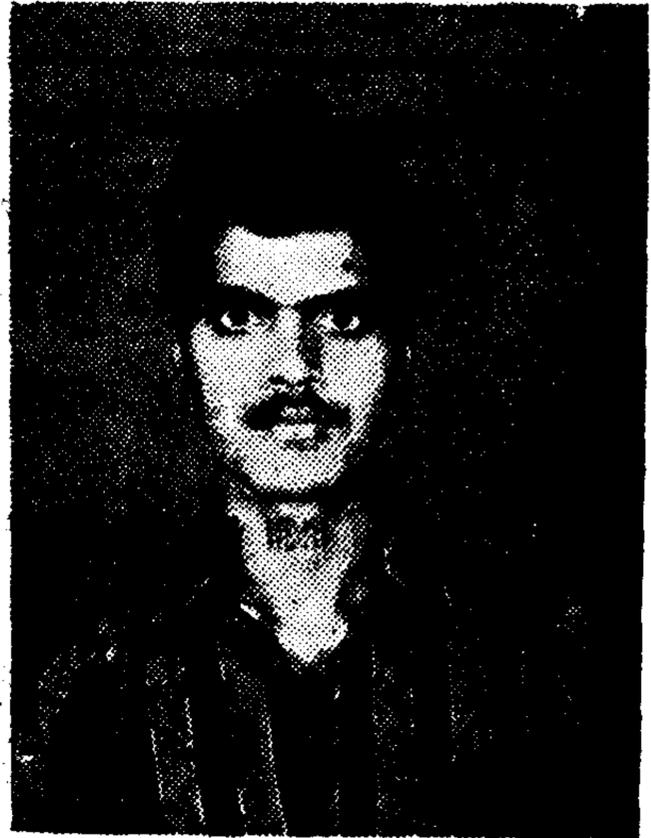

లచ్చీ ఓ లచ్చీ!

* రచన : శ్రీ వేరివర్గ రామకృష్ణరాజు *

(రచయిత)

“లచ్చీ!”

ఉలిక్కిపడి నిద్రలేచింది లచ్చీ. ఎదురుగా తల్లి!

“మొద్దులా నిద్రపోతున్నావ్ వెలుగొచ్చేసింది!”

లచ్చీ మాట్లాడలేదు. మౌనంగా పడుకున్న చాపముడిచి మూల పెట్టింది.

“ఇంకా ఇక్కడే తగలడావ్! ఆలస్యమయితే పశువులు వెళ్ళిపోతాయి.”

“మొఖం కడుక్కుని వెలతాను.”

“నువ్వు మొహం కడుక్కుని వెళితే అక్కడ నీ కోసం సిద్ధంగా ఉంటుందా! ఎవరోవచ్చి తీసుకుపోతారు.”

తల్లి కోపంగా మాట్లాడటంతో లచ్చీ ఎదురు చెప్పలేక పోయింది. పెరట్లోవున్న బుట్టని తీసుకుని బయటకు వచ్చింది. రోడ్డుమీద దృష్టి మరల్చి చెలువువద్దకు వెళ్ళింది.

చినచిన్న కెరటాలు వడ్డుకుచేరి చిరుసవ్వడిచేస్తున్నాయి. లచ్చీకి ఆ శబ్దం ఎంతో యిష్టం!

అవతలి వడ్డునకొండ. సూర్యుడెప్పుడూ కొండ వెనుక నుంచే వస్తాడు.

అప్పుడప్పుడూ అనిపిస్తూ ఉంటుంది లచ్చీకి. కొండ వెనక్కు వెళ్ళి ఊరందరికంటే ముందు సూర్యున్ని చూసి రావాలని. తల్లి వక్కు పీరేస్తుందని ఆ ప్రయత్నం ఎప్పుడూ చేయలేదు.

కొండ వెనుకనుంచి జాలరి ఎర్రటి వల విసిరినట్టుగా వుంది ఆకాశం.

చెరువు నీళ్ళుకూడా ఎర్రగా వున్నాయి.

లచ్చీ తన ప్రతిబింబాన్ని ఎర్రటి నీళ్ళలో చూసుకుని మురిసిపోయింది.

కొండ వెనుకనుంచి నెమ్మదిగా పైకివచ్చాడు బాల బాస్కరుడు. ఎంత పెద్దదో మనస్సుతో అనుకుంది లచ్చీ.

ఉదయిస్తున్న సూర్యుణ్ణి చాలాసేపు చూస్తూ కూర్చుంది. లచ్చీకి సూర్యోదయమన్నా; సూర్యాస్తమయమన్నా. పౌర్ణమి నాటి చంద్రోదయమన్నా ఎంతో యిష్టం. అలాగని ప్రకృతిని ఆరాధించేటంత వయసు. మనసులేదు.

లచ్చీని చూస్తే తెలుస్తుంది వయసు ఎంతో...

గుండ్రటి ముఖం, పాలుచిలికించే బుగ్గలు, లేతపెదాలు చింపిరిజాట్టు, తామరతూడుల్లాంటి సన్నటి చేతులు, తప్పటడుగుల స్థాయినించి బయటపడ్డ పాదాలు, పొట్టిగాను బొందులు వ్రేలాడే డ్రాచూరు... ఆరు ఏడు సంవత్సరాలకు మించి వయస్సు వుండదనిపిస్తుంది.

ఆశగా చూసే కళ్ళు, చక్రాల తిరిగేకళ్ళు అణ్వేషించే కళ్ళు, జీవంలేని కళ్ళు అందుకే ఆమెకళ్ళు లోతుకు పోయాయి.

ఆశ్చర్యం! నీళ్ళు త్రాగటానికి పశువులు వస్తున్నాయ్, పోతున్నాయ్! అప్పుడే పాలుత్రాగిన కోడెదూడలు చిందులు వేస్తున్నాయ్! లచ్చీకూడా చిందులు వేయాలిని వయస్సే! కాని... వాటివంక ఆశగా చూస్తోంది.

ఏదో శబ్దం! అటు చూసింది.

With Best Compliments From :

THERE IS JOY
WHERE THERE IS

HIGH PRESSURE WATER SYSTEM

JOTHI
Engineering Works

INDUSTRIAL ESTATE,

MADURAI - 625 007

—ATHMAS

ఆశ్చర్యానికి అవధులులేవు!
కారణం...ఎత్తిన తోకను ముడుచుకుంటూ వెళ్ళిపోతున్న గేదె కనిపించటమే.

వేగంగా లచ్చి గేదెవేసిన పేడవద్దకు వెళ్ళింది. చుట్టూ పరీక్షించింది. పేడ కడిని బుట్టలో వేసుకుంది. కాస్త మారంలో మరో పేడకడి. మరికాస్త మారంలో... బుట్ట నిండింది. సంతోషం పెరిగింది.

బరువుగావున్న బుట్టను ప్రయత్నంమీద బుజంమీదకు ఎత్తుకుంది.

సూర్యుడు చూస్తూండగానే బారబొద్దు ఎక్కాడు. లచ్చికి ఆకలి పెరిగింది. భుజంమీద బరువు పెరిగింది. ఆయాశపడుతూ ఇంటికి చేరింది.

“నా తల్లీ...నా తల్లీ” అంటూ లచ్చి భుజంమీద బుట్టను దింపింది. బుట్టలోని పేడనుచూసి అబ్బురపడింది.

“తాండరగా మొహం కడుక్కో లచ్చి...వేడివేడిగంజి తాగుదువు గాని” పేడమీద దృష్టిని మరల్చకుండా అంది తల్లి.

లచ్చి పొయ్యిలోవున్న మసిబొగ్గుతో పళ్ళుతోముకుంది. బాసలోవున్న నీళ్ళతో మొఖం కడుక్కుంది. మొఖం కడక్కోవటంతో ఆకలి మరింత పెరిగింది. తొడుక్కున్న గొనుతో మొఖం తుడుచుకుంది.

గంజివున్న గిన్నె అందించింది తల్లి.
‘అమ్మా! బుట్ట బరువుగా వుంది’ గంజి తాగుతు అంది లచ్చి.

‘బుట్ట చిన్నదై తే ఎక్కువ పేడ పట్టదు.’
“బుజం నెప్పి పెడుతోంది.”

‘రోజూ వుండేదేగా అదే తగ్గిపోతుంది. రాత్రి పడుకి బోయేముందు వేడినీటి కాపడం పెడతాను తగ్గిపోతుంది.

‘అమ్మా! నేను రోజూ ఎక్కువ పేడ తెత్తాను. నా! గంజితోపాటు బువ్వ పెట్టమ్మా!’

చివ్వున చూసింది లచ్చివంక. రవంతసేపు తల్లి మనః మూగగా రోడించింది. ఎవరో ప్రేపుల్ని ప్రేళ్ళతో కెళు! తున్నట్లు అనిపించింది. కళ్ళలోకి నీళ్ళు పుబికాయి. లః తల ప్రేమగా నిమిరింది. నుదుటిమీద చిన్నగా మద్దె! కుంది.

ఆమెకు తెలుసు. ఆడుతూ...పాడుతూ వుండాలి వయసులో బిడ్డచేత పని చేయిస్తున్నానని. అ ఆలు దిద్దిం చాల్సిన వయసులో పేడముద్దలు తీయిస్తున్నానని...

భర్త ప్రవర్తన సరియైనదైతే సంసారం హాయిగా వుండేది, బిడ్డ సుఖపడేది. కంటినుండి నీళ్ళు కారాయి. కొంగుతో తుడుచుకుంటూ అంది.

'రేపటినుంచి బుడమ బువ్వ పెడతాను.' బాధను దిగ మ్రింగుతూ అంది.

'మా మంచి అమ్మ!' సంతోషంతో కేరింతలు కొట్టింది లచ్చి! అన్నంకోసం ఎంత తపిస్తుందో అప్పుడు తెలుసు కుంది తల్లి!

'ఆ లచ్చీ! ఎండిన పిడకలను అమ్మి తీసుకురా! నీ కోసం ప్రతిరోజు బువ్వవండి పెడతాను.'

ఎండిన పిడకలను బుట్టలో వేసుకుని బుట్టను బుజం మీద పెట్టుకుని వెళ్ళింది.

లచ్చి వెళుతున్న వైపు చూస్తూ వుండిపోయింది తల్లి.

X X X

సూర్యుడు నెత్తిమీదకు వచ్చాడు.

రిషా తొక్కుతున్న రంగడు మండిపడుతున్నాడు. ఎండను మనస్సులో తిట్టుకుంటున్నాడు. మనసు చిరాకుగా వున్నా ఆనందంగా వున్నా సారా తాగడం అలవాటు.

నేరుగా ప్రభుత్వ సారాయి దుకాణంలోకి వెళ్ళాడు.

తూలుతూ బయటకు వచ్చాడు.

రిషాను రోడ్డుకు అడ్డదిడ్డంగా తొక్కుతూ ఇంటికి వచ్చాడు రంగడు.

'ఏయీ! కూడు తీసుకురావే!'

'తాగొచ్చినోడు ఎవడూ కూడు తినడు' విసుక్కుంది భార్య.

'సంపేతాను...నీయమ్మ...పోయి కూడు తీసుకురా'

'పొద్దుపేడ కూడు తిన్నావు. మూడుపూటలా కూడు కావాలంటే ఎలా వచ్చుంది. నీకుమాత్రం సుబ్బరంగా కూడు కావాలి. మాకు మాత్రం గంజినీళ్ళే గతి.'

'నోరెత్తావంటే సంపేతాను...నీయమ్మ...ఉన్న కాలు కూడాపోతే శనోదులుద్ది.'

'నా కాలు లేకపోవడంవల్లే కాల్చుకుంటున్నావు.'

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

Phone : 24010

9, K. N. P. Colony,
Dharapuram Road,
TIRUPUR-638 608.

'సంపేతాను...నీయమ్మ...బాస లచ్చి ఏడి! ఇంకా పిడకలు అమ్ముకురాలేదా!'

"లచ్చి సంపాదనను కూడా కొల్లగొట్టాలను చూస్తున్నావా! పసిడి ఎంత కష్టపడుతుందో అర్థంచేసుకోవాలి. దానికెప్పుడై నా తిండి పెట్టగలిగేవా. నువ్వు తాగుబోతోడివి కాబట్టి, నేను కుంటిదాన్ని కాబట్టి మద్దన లచ్చి చస్తుంది" ఏడుస్తూ అంది.

'సంపేతాను...నీయమ్మ...ఇంటికోతే ఎప్పుడూ ఇదే ఏడుపు. ఎంతసేపు డబ్బు...డబ్బు...సుబ్బరంగా కూడు మానేసి సారా తాగితే హాయిగా వుంటుంది.'

"నీకు హాయిగానే వుంటుంది. మా కడుపులు మాడ్చుతున్నావు. ఆ పసిడి గంజినీళ్ళు తాగలేక అన్నంకోసం ఎంత పరితపించి పోతోందో ఆలోచించావా...ధూ...'" ఉమ్మి ఉస్తూ అంది.

'సంపేతాను నీయమ్మ! ఇక్కడికంటే అక్కడే నయం' మళ్ళీ రిజా తొక్కుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు రంగడు.

భర్త ప్రవర్తనకు ఏడుస్తూ కూర్చుంది.

X X X X
గోధూళి వేళ...

లచ్చిమి పేడకోసం మళ్ళీ వేట ప్రారంభించింది.

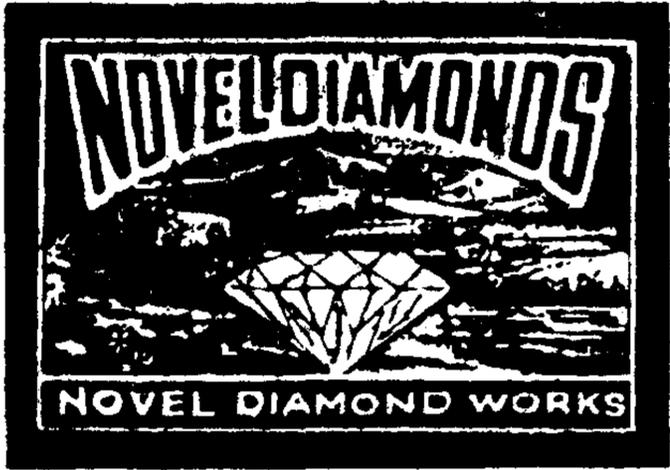
అక్కడక్కడా పడివున్న పేడముద్దలను బుట్టలో వేస్తుంది. తన యీడు పిల్లలంతా ఆడుతున్నారు. పాడుతున్నారు, కేరింతలు కొడుతున్నారు. ఆకర్షణీయమయిన రంగుల్లో అందమైన బట్టలు.

ఆడుతున్న పిల్లలవంక ఆశగా చూసింది, లచ్చి కళ్ళు మెరిసాయి. బుజంమీద బరువుగా వుండటంతో పేడబుట్టను క్రిందకు దింపింది. తన గొనువంక చూసుకుంది. మాసి పోయివుంది. అక్కడక్కడా చిరుగులు. తన గొనుమీద తనకే అసహ్యమేసింది. ఉన్నది ఒకే గొను. బాగా చూసి పోతే రాత్రులందు ఉతుక్కుని మరునాడు అదే గొను తొడుక్కుంటుంది. గొను వుతికిననాడు చలయినా, వర్షమయినా బొందుల లాగుతోనే వుంటుంది.

నీళ్ళు ఉబికాయి లచ్చిమి కళ్ళలోకి! వాళ్ళలా నవ్వుతూ. తృప్తుతూ. గెంతుతూ కేరింతలు కొడుతూ ఆడాలని, పాడాలని వుంది.

కాని...తనతో స్నేహం ఎవరు చేస్తారు. దరిచేరితే "పేడలచ్చి" వచ్చిందని తరిమితరిమి కొడతారు. వాళ్ళు సంతోషంతో కేరింతలు కొట్టడానికి. తను పేడ వేయడానికి గల వ్యత్యాసం ఎందుకు వచ్చిందో అవయసుకు అర్థంకాదు.

'కథాంజలి' జన్మదిన సంచికకు మా శుభాకాంక్షలు!

నో వెల్ వజ్రములు

నగలను అలంకరించుటకు విశిష్టతకు ప్రసిద్ధి చెందినది. అన్ని విధములైన కలర్ కమలములూ మా వద్ద దొరుకును. మా వజ్రములకు గ్యారంటీ ఇవ్వబడును.

—: వివరములకు :—

Phone No. 2 7 4 6 8

NOVEL DIAMOND WORKS

7-A/2, North Sowrastra St.

TIRUCHIRAPPALLI-620 008.

'వాళ్ళలా ఎందుకు ఆడలేకపోతున్నాను' అని ప్రశ్నించుకుంటుంది అప్పుడప్పుడు.

జవాబుగా తల్లి ఆవిటితనం కనిపిస్తుంది. తండ్రి తాగుడు తెలుస్తుంది! అంతే...

ఆలోచనలనుండి తేరుకునేసరికి పిల్లలంతా వెళ్ళి పోయారు బుట్టవంక చూసింది. భయం పుట్టింది.

బుట్టలో పేడలేదు. ఆపని ఎవరుచేసారో గ్రహించుకో గలిగింది.

సీతి... పేడ సీతి!

సీతి లచ్చి వయసుకంటే పెద్దది. అప్పుడప్పుడూ "ఫలానా వీధిలో వున్న పేడకడులన్ని నావే" అంటుంది. ఎవ్వరూ ఆ వీధికి వెళ్ళరు. ఒకవేళ వెళితే సీతి అమ్మ వెళ్ళినవారి భరతం పడుతుంది. బండబూతులు తిడుతుంది. పేడ ఎక్కడా దొరకకపోతే లచ్చి లాంటివాళ్ళ పోగు పెట్టిన పేడను దౌర్జన్యంగా ఎత్తుకుపోతుంది. ఎవరూ ఎదురు చెప్పటానికి వీలులేదు.

చూరంగా పేడకడి కనిపించింది.

దిగులుపోయి సంతోషం పుట్టింది లచ్చికి. బుట్టతీసుకుని దగ్గరకు వెళ్ళింది. సంతోషం మాయమయ్యింది. అంత లోనే సీతి దౌర్జన్యంగా ఆ కడినికూడా తీసుకుపోయింది.

నిరాశ వింపిన బుట్టతో...

బరువు గుండెతో...

భయం గుప్పెటతో... ఇంటికి చేరింది.

కాళీ బుట్టను చూచి తల్లి కోపంగా చూసింది.

లచ్చి ఏదో చెప్పాలని ప్రయత్నించింది.

కాని...

అప్పటికే లచ్చి వంటిమీద దెబ్బలు పడ్డాయి.

అదే ఆమె బలహీనత. ఎప్పుడూ బిడ్డ వంటిమీద చెయ్యి వేయకూడదనుకునేది, తనూ సంపాదించితే బిడ్డకు బరువు తగ్గేది. ఆవిటితనం బిడ్డకు బరువు పెంచింది. ఎప్పుడయినా కాళీబుట్టతో వస్తే క్షణికావేశం వస్తుంది. అనుకోకుండా లచ్చిని కొట్టేస్తుంది.

ఇప్పుడు లచ్చితో పాటు తల్లికూడా ఏడుస్తుంది. కూతుర్ని కొట్టినందుకు కాదు, రేపటికి బిడ్డకు తిండి ఉండదని. ఒక్కపూట లచ్చి పేడ తీసుకురాకపోతే మర్నాడు పస్తు

బపితావారి...

ప్రత్యేక తయారీంపులు

- సిఫోర్ • చూన్త్రీ
- రాప్టూ • సెలెక్ట్జన్
- దట్ సెలక్షన్.

Phone : 22909

BAPITA KNITTERS
Lakshmi Nagar, Tirupur-638602

లుండాల్సిందే.

రంగడి సంపాదనమీద ఆశ ఎప్పుడో వదులుకుంది. కాని...

రంగడు వీళ్ళ సంపాదనమీద ఆశ పెంచుకున్నాడు.

X X X

పేడకోసం వెళుతోంది లచ్చి.

చెలుపు వద్దకువచ్చి అవతలి వడ్డునవున్న కొండను చూసింది. కొండ వెనుకభాగం ఎర్రగా వుంది. ఉదయ భాస్కరుడు కొండపైకి రావోతున్నాడు. అందరి కంటి ముందు ఈరోజై నా సూర్యుణ్ణి కొండ వెనుకకు వెళ్ళి చూడాలనుకుంది. అనుకోవటమే తరువాయి, వేగంగా కొండవద్దకు వెళ్ళింది. కొండను పరీక్షగా చూసింది.

ఆశ్చర్యం! అది మామూలు కొండ కాదు. పేడకొండ! అబ్బ! "కొండంత పేడ" మనసులో అనుకుంది.

కొండను చూడగానే సూర్యుణ్ణి చూడాలనే ఆశవదులు కుంది. కొండంత పేడను లచ్చి ఒక్కతే ఇంటికి తెచ్చేసింది. లచ్చి పేడను తీసుకువెళుతుంటే సీతి దౌర్జన్యం చేయబోయింది. ఎందుకో లచ్చి చేతిలో ధారుణంగా ఓడి పోయింది. ఏడుస్తూ ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది సీతి.

లచ్చి అంత ఎక్కువ పేడను తేవటం చూసి ఆవిటితల్లి ఆనందభాష్యాలు రాల్చింది. అప్పటినుండి తెల్లటిబువ్వు లచ్చికి పెట్టింది తల్లి. ఇంటినిండా పేడకలే! పేడకలు కొనుక్కోవడానికి జనం బారులు తీరారు. వస్తున్న జనాన్ని అదుపుచేయలేక చస్తున్నారు. వచ్చిన డబ్బును ఎక్కడ దాయాలో తెలీటంలేదు. డబ్బు వర్షంలా పడుతోంది.

తనకు నచ్చిన అందమయిన గొంతు కొనుక్కొండి లచ్చి. పూరిగుడిసె స్థానంలో మేడ వెలిసింది. లచ్చి స్నేహం కోసం పిల్లలంతా తహతహలాడిపోతున్నారు. అందమయిన బేగ్ని బుజానికి తగిలించుకుని చేతిలో వాటర్ ప్లాస్క్ పట్టుకుని అందరి పిల్లలతో కాన్వెంటుకు వెళుతుంది లచ్చి.

లచ్చిని ఇప్పుడు అందరు లక్ష్మి అంటున్నారు. తండ్రి రంగడు మాత్రం రిషా తొక్కుతూనే వున్నాడు.

“చెళ్!”

కల చెడిరిపోయింది. కనులు తెరిచి చూసింది లచ్చి. ఎదురుగా నాన్న!

లచ్చికి నాన్నంటే భయం...ఎందుకంటే...

‘లచ్చీ! ఇకనుంచి పిడకలు అమ్మిన డబ్బులు నా చేతి కియ్యి అమ్మకు ఇవ్వమాక’ కట్టువుగా అన్నాడు రంగడు. ‘దొంగసచ్చినోడు ఆడిచేతికి ఇవ్వకు లచ్చి! తాగుడికి

తగలేస్తాడు. మనకు ఈ గంజిసేళ్ళుకూడా దొరకనివ్వడు’ చూరంగావున్న అవిటితల్లి అంది.

‘నేను అమ్మకే ఇత్తాను!’

‘సంపేత్తాను నీయమ్మ...డబ్బు అమ్మకు ఇవ్వమాక!’

‘ఉహూ! నేను అమ్మకే యిస్తాను!’

‘నీయమ్మ...అమ్మకే యిత్తావుచే’ లచ్చి పిర్రమీద ఆరచేత్తో కొట్టాడు.

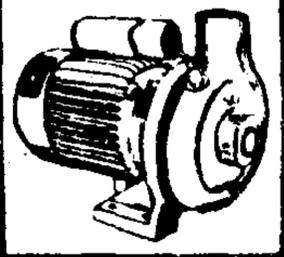
‘సచ్చినోడ సందిదాన్ని అట్లా కాల్చుకుంటావే! తాగుడికి రిషా డబ్బులు చాలటంలేదా! సందిదాని సంపాదన డబ్బుకోసం సూత్తున్నావు ధూ...’

“డబ్బు ఎలా ఇవ్వదో సూత్తానే నీయమ్మ...” షిసు రుగా వెళ్ళిపోయాడు రంగడు.

అప్పుడు నెమ్మదిగా అంది తల్లి. ‘లచ్చీ పిడకలు అమ్మి వచ్చేటప్పుడు నాన్న కంటపడకు. నీ దగ్గర డబ్బులు దొబ్బి

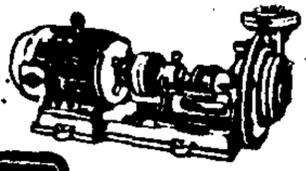
“కథాంజలి” జన్మదిన సంచికకు మా హృదయపూర్వకమైన శుభాకాంక్షలు !

గ్యారంటీతో కూడిన నాణ్యతను నిరూపించు...

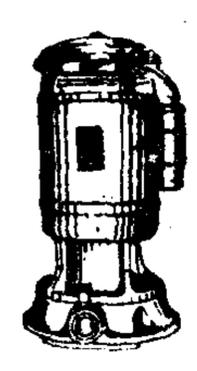

జెడ్ పంపు

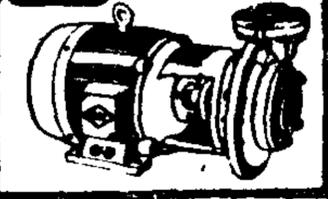

మోటార్ పంపు

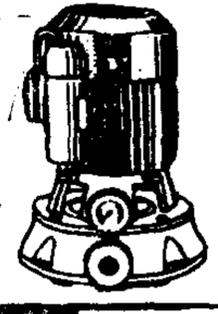
జెడ్ పంపు

మోటార్ పంపు

మోటార్ సెట్టు

జెడ్ పంపు

సదరన్ ఇంజనీయరింగ్ ఇండస్ట్రీయర్స్
 1090, అవినాసిరోడ్డు, కోయంబత్తూరు - 641 037
 ఫోన్: 32165, 22165

SP/SEV7

వ్యాపార వివరములకు వ్రాయ కోరుచున్నాము

సారాకు తగలేస్తాడు.'

'అమ్మా! నాకు ఈయాల తెల్లటి బువ్వ పెట్టాల!'

'నీకోసం ఈరోజు తెల్లటి బువ్వ ఉడకేస్తాను. నువ్వు పిడకలు అమ్మి డబ్బు జాగ్రత్తగా తీసుకురా!'

బుట్టలోకి పిడకలు సర్దుకుని బుట్ట బుజంమీద పెట్టుకుని బయలుదేరింది లచ్చి.

లచ్చి దురదృష్టం కాబోలు! ఎవ్వరూ పిడకలు కొనలేదు. కాళ్ళిడ్చుకుంటూ బుజం నెప్పిపెడుతున్నా ఊరి చివరి వరకూ వెళ్ళింది. అదృష్టం ఫలించింది పిడకలన్నింటినీ ఒకింటి వారే కొన్నారు.

ఇప్పుడు లచ్చి చేతిలో రెండు రూపాయల నోటు ఫెళ ఫెళలాడుతుంది.

ఇంటికి బయలుదేరింది లచ్చి!

ఏదో శబ్దం నిశ్శబ్దాన్ని చీల్చుకుంటూ వచ్చింది.

తలెత్తి చూసింది. ఎదురుగా రిషా శబ్దం!

రంగడు చేస్తున్న వికృత నృత్యం!

ప్రమాదం గ్రహించింది లచ్చి.

ప్రక్కనున్న సందులోకి పరుగుతీసింది.

రంగడు రిషాకు స్పీడు పెంచాడు.

సందుదాటి మరోవీధిలోకి వెళ్ళింది లచ్చి.

రంగడికి పట్టింపు పెరిగింది. కోపం పెరిగింది. రిషా

వేగం పెరిగింది.

చిన్న గులకరాయిని లచ్చి కాలివేళ్ళు తాకాయి. బొక్కబోర్లా పడింది.

ప్రక్కనే రిషా ఆగింది.

సారావాసన ఘాటుగా తగిలింది.

లేవాలని ప్రయత్నించింది. రంగడే లచ్చి జబ్బుపట్టని లేవదీసాడు.

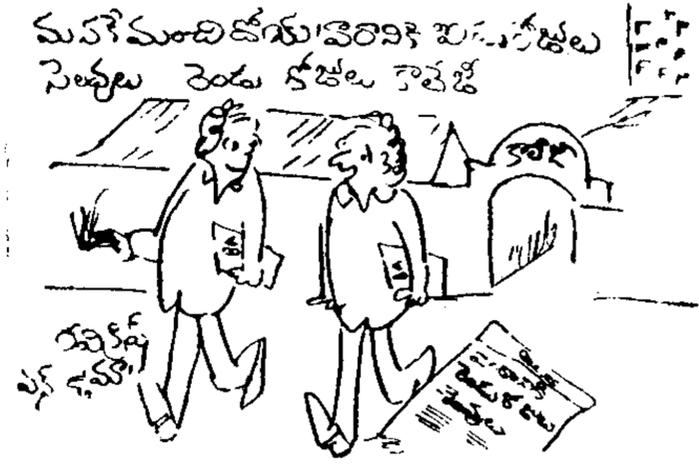
'పిడకలు అమ్మిన డబ్బుఇలా ఇచ్చేయి'

'ఇవ్వను. అమ్మకే ఇత్తాను' ఏడుస్తూ గుప్పెటడిగిస్తూ అంది.

'సంపేత్తాను...నీయమ్మ...మరియాదగా ఇచ్చేయి'

లచ్చికి తండ్రి మాటలు వినబడటంలేదు, తప్పింకుచునే మార్గంకోసంచూస్తుంది.

'సంపేత్తాను నీయమ్మ...దిక్కులు చూసావంటే...

మర్యాదగా డబ్బియ్యి'

గుప్పెట మరింత గట్టిగా బిగించింది లచ్చి.

'నీయమ్మ...డబ్బుడిగితే ఇవ్వుచే' లచ్చి గుప్పెడును విడదీయటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

తప్పించుకోవటానికి ఆలోచన దొరికింది.

వెంటనే...రంగడి చేతిని ఘళ్ళతో బలంగా కొరికింది.

'కెప్'మంటూ గుప్పెట విడదీయాలనే ప్రయత్నంమాను కున్నాడు.

లచ్చి పరుగుతీసింది.

రంగడు వెంటపడ్డాడు, మండిపడ్డాడు.

లచ్చి మరింత వేగంగా పరుగుతీయాలనుకుంది.

రంగడు అప్పటికీ ఆమెజుట్టును బలంగా పట్టుకొన్నాడు

'నీ కివ్వను...నూ...నూ' ఏడుస్తూ అంది.

'నీయమ్మ...మర్యాదగా డబ్బియ్యి' కోపంగా అరిచాడు

గుప్పెట బిగించి 'నీ కివ్వను. అమ్మకిస్తాను' అంది.

రంగడుకి కోపం తారాస్థాయికి చేరుకుంది.

లచ్చి ఏడుపుకూడా తారాస్థాయికి చేరుకుంది.

'డబ్బిస్తావా...చంపమంటావా'

'ఇవ్వను'

లచ్చి చెంప 'చెళ్' మంది

దవడ ఎముక 'ఫట్' మంది.

ఆమెచేతిలోని కాగితాన్ని బలంగా లాగాడు.

సగం చిరిగి వచ్చింది ఫిళ...ఫిళలాడుతూ రెండురూపాయలనోటు.

